

10. வேளாண்மை உற்பத்தித்திறன்

1. உற்பத்தித்திறன் - விளக்கம் தேவை

விளக்கம்: வேளாண்மையின் மொத்த உற்பத்தி விவசாயிகளின் உற்பத்தித்திறனைச் [Productivity] சார்ந்திருக்கின்றது. நல்ல வளமான நிலமும், தேவையான உற்பத்திக் காரணிகளும் இருந்தாலும் நிலத்தை நிர்வகிக்கின்றவர்களும், நிலத்தில் பாடுபடுகின்றவர்களும் ஆற்றல் குறைந்தவர்களாக இருந்தால் மொத்த உற்பத்தி கூடாது.

இருவகை உற்பத்தித்திறன்: வேளாண்மை உற்பத்தித்திறனை (1) நிலத்தின் உற்பத்தித்திறன் (Productivity of Land) என்றும் (2) உழைப்பின் உற்பத்தித்திறன் (Productivity of Labour) என்றும் இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

(1) நிலத்தின் உற்பத்தித்திறன்: இதனை ஓர் ஏக்கர் உற்பத்தித்திறன் என்றும் கூறுவார்கள். அதாவது மொத்த விளைச்சலை நிலப்பரப்பின் அளவாய் வகுத்து ஓர் ஏக்கரின் விளைச்சலில் எவ்வளவு என்று கணக்கிடுகின்றனர். ஓர் ஏக்கர் உற்பத்தியைக் கூட்டினால் மொத்த உற்பத்தி கூடும். வேளாண்மையில் நிலம் அளவோடு கிடைப்பதால் பண்ணையின் அளவை விரிவாக்கிக் கொண்டே செல்வதற்கான வாய்ப்புகள் மிகவும் குறைவு. இந்நிலையில் நிலத்தின் ஓர் ஏக்கர் உற்பத்தி மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. செறிந்த முறைச் சாகுபடி ஓர் ஏக்கரின் உற்பத்தியை உயர்த்தத் துணை செய்கின்றது.

(2) உழைப்பின் உற்பத்தித்திறன்: நிலத்தில் உழைக்கின்றவர்களின் உற்பத்தித்திறனை இருவகைகளில் அறியலாம்.

முதலாவதாக, உழைப்பாளிகளின் சராசரி உற்பத்தியைக் கணக்கிட்டு உற்பத்தித்திறனை அறியலாம். இரண்டாவதாக, இறுதிநிலை உழைப்பாளியின் ஆக்கத்திறனைக் கொண்டு அறியலாம். நமது நாட்டில் வேளாண்மையில் தேவைக்கு மேல் மிகுதியாக உழைப்பாளிகள் ஈடுபட்டிருப்பதால் இறுதி நிலை ஆக்கத்திறன் சைபராக இருக்கின்றதெனக் கூறுகின்றனர். உழைப்பாளரின் ஆக்கத்திறன் அவரது திறமை, கல்வியறிவு, தொழில் நுட்ப அறிவு, கிடைக்கும் கூலி, வேலை செய்யும் சூழ்நிலை என்று பலவற்றைச் சார்ந்து அமைகின்றது.

தேவை: வேளாண்மையின் உற்பத்தித்திறனைக் கூட்ட வேண்டியதற்கான காரணங்களைக் கூறலாம். 1) மக்கள் தொகை விரைந்து வளர்கின்றது. இதனால் உணவுத்தேவை கூடுகின்றது. மொத்தச் சாகுபடி நிலத்தைக் கூட்டி, முடியாத நிலையில் உற்பத்தித் திறனைக் கூட்டினால்தான் உணவு உற்பத்தியைக் கூட்ட முடியும். 2) நாட்டைத் தொழில் மயமாக்க முயல்கின்றபொழுது, தொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருட்களின் தேவையும் தொழில்களில் வேலை செய்கின்ற வர்களின் உணவுத் தேவையும் கூடுகின்றன. இவற்றை அதிக அளவில் அளிக்க வேளாண்மை உற்பத்தித் திறனைக் கூட்ட வேண்டும். 3) வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களின் வருவாயையும் வாழ்க்கைத்தரத்தையும் உயர்த்த வேளாண்மை உற்பத்தியைக் கூட்டவேண்டும். 4) வேளாண்மை உற்பத்தி எச்ச அளவில் அமைந்தால் மட்டுந்தான் கிராமப்புறங்களில் சேமிப்பைக் கூட்டி மூலதனத்தை வளர்க்கமுடியும். 5) உழைப்பாளரின் உற்பத்தியாற்றலைக் கூட்டுகின்றபொழுது வேளாண்மையில் இப்பொழுது இருக்கின்ற அளவிற்கு உழைப்பாளர்கள் தேவைப்பட மாட்டார்கள். எச்ச உழைப்பைத் தொழில்களுக்கு மாற்றலாம்.)

II. வேளாண்மையில் உற்பத்தித்திறன் குறைவாக இருப்பதற்கான காரணங்கள்

நமது நாட்டில் வேளாண்மை உற்பத்தித்திறன் இடத்திற்கு இடம் வேறுபடுகின்றது. மொத்தத்தில் வேறுபல வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிடுகின்றபொழுது, இங்குள்ள உற்பத்தித்திறன் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. டாக்டர் சௌகான் "நிலத்தின் உற்பத்தி குறைந்து வரும் போக்கினை வரப்போகின்ற ஆபத்துக்களின் அறிகுறியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்," என்று கூறி எச்சரிக்கின்றார். உற்பத்தி ஆக்கத்திறன் குறைவாக இருப்பதற்கான காரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

1. மிகுதியான மக்கள் வேளாண்மையைச் சார்ந்திருந்தல்: விரைந்த மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தின் விளைவாகவும், வேறு துறைகளில் வேலைவாய்ப்புக்கள் குறைவாக இருப்பதாலும், கிராம மக்கள் மேலும், மேலும் வேளாண்மையிலேயே ஈடுபடுகின்றனர். இதனால் தலைவீத-சராசரி-சாகுபடி நிலத்தின் அளவு 1921 இல் 1.1 ஏக்கராக இருந்தது. 1941 இல் 0.94 ஏக்கராகவும், 1961 இல் 0.75 ஏக்கராகவும், 1971 இல் 0.73 ஏக்கராகவும் குறைந்து வந்துள்ளது. இதனால் உற்பத்தித் திறன் குறைந்திருக்கின்றது.

2. காடுகளை அழித்தல்: கடந்த காலத்தில் விறகுக்காகவும், கட்டிடங்களின்தேவைகளுக்காகவும், சிலதொழில்களுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருட்களுக்காகவும் விருப்பம் போல் காடுகளை அழித்துவிட்டனர். இதனால் மழை குறைந்தது. மேலும், மண்ணுக்கு இயற்கையாகக் கிடைத்த பாதுகாப்பும், தழை உரங்களும் குறைந்தன. மண்ணரிப்பு போன்ற இயற்கை இடர்ப்பாடுகள் மிகுந்தன. இவற்றால் வேளாண்மை உற்பத்தி குறைந்து வருகின்றது.

3. குறைவான முதலீடு: வேளாண்மை பிழைப்பு மட்ட நிலையில் இருப்பதாலும், தொழிலாக மாறாமல் பலருக்கும், இன்றும் வாழ்க்கை முறையாக இருப்பதாலும் வேளாண்மையில் முதலீடு குறைவாக இருக்கின்றது. இதனால் நிலத்திற்குப் போதிய அளவில் உரமளிக்கவோ, தண்ணீர் வசதியைக் கூட்டவோ முடியாத நிலையில் பல விவசாயிகள் இருக்கின்றனர். அவர்களால் உற்பத்தியைக் கூட்டத்தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியவில்லை.

4. பழைய உற்பத்திக் கருவிகளும் முறைகளும்: நமது வேளாண்மையில் இன்றும் புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. தண்ணீர் இறைக்கப் பரவலாக மின்சார சூழாய்களை அமைத்திருந்தும் உழுவதற்குப்பழைய மரக்கலப்பை, மாடுகள் பரம்பரையாகப் பயன்படுத்தி வந்த கருவிகள், மரபு வழிச்சாகுபடி முறைகள்-என்று எல்லாம் பழையமையானவைகளாக இருப்பதால் உற்பத்தியில் ஆக்கத்திறன் கூடவில்லை.

5. பருவ மழையில் சூதாட்டம்: நமது வேளாண்மை அன்று தொட்டு இன்றுவரை பருவமழையில் சூதாட்டமாக இருக்கின்றது. பருவமழை பாதித்தால் வேளாண்மை பாதிக்கின்றது. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் நிர்ப்பாசன வசதிகளைக் கூட்டிய

போதிலும் நீர்ப்பாசனத் தேவையை முழுக்க நிறைவு செய்ய வில்லை. இருக்கின்ற நீர்வளத்தைச் சரியாக, முழுமையாகப் பயன்படுத்தினாலும் உற்பத்தி கூடும்.

6. நீர்த்தேக்க மண்ணரிப்புச் சிக்கல்கள்: நாம் நாடு முழுவதும் சாலைகளையும், இரயில்வேப் பாதைகளையும் அமைத்திருப்பதால் இயற்கையான தண்ணீர் ஓட்டம் தடைப்பட்டு ஆங்காங்கு தண்ணீர்தேங்கிக்கட்டி நிற்பதால் சில இடங்களில் நிலத்தைச் சாகுபடி செய்ய முடிவதில்லை. மண்ணரிப்புப் போன்ற சிக்கல்களையும் இன்றும் நாம் சரிவரத் தீர்க்க வில்லை.

7. பண்ணை உரத்தின் அளிப்புக் குறைதல்: காடுகளின் அழிவால் பசுந்தாள் உரத்தின் அளிப்புக் குறைந்தது போல சாகுபடிக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பண்ணை உரத்தின் அளவும் குறைகின்றது. சாணத்தை எருத்தட்டி எரிபொருளாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். அறிவியல் முறைப்படி உரக்குழிகளை அமைத்துப் பண்ணை உரத்தைச் சரிவரப் பெருக்கவில்லை.

8. நிலச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள்: நில உச்ச வரம்புச் சட்டங்களின் மூலமாக நிலம் கைமாறுகின்றது. புதிதாக நிலத்தை பெறுகின்ற விவசாயக் கூலிகளால் மூலதனப் பற்றாக்குறையின் விளைவாக சரியாக சாகுபடி செய்யமுடியவில்லை. மேலும் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் அச்சத்தால் பெரிய நிலக்கிழார்கள் தங்களது எல்லா நிலத்தையும் ஒன்றுபோல் உரமிட்டு பராமரிப்பதில்லை.

9. புதிய சாகுபடி முறைகளைப் பின்பற்றுவதில் தயக்கம்: நமது விவசாயிகள் ஓரளவு இரசாயன உரம் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்த முன்வந்தாலும் அறிவியலை அதிக அளவில் வேளாண்மையில் பயன்படுத்தத்தயங்குகின்றனர். பயிர்மாற்று முறை, மருந்தடித்தல், புதிய பொறுக்கு விதைகளைப் பயன்படுத்துதல் போன்ற மாற்றங்கள் மிகவும் மெதுவாகவே வருகின்றன.

10. கட்டிடப் பணிகள்: விரைந்து நகரங்கள் விரிவடைவதும், கட்டிடங்கள் பெருகுவதும் மறைமுகமாக வேளாண்மையைப் பாதிக்கின்றது. நகரங்களுக்கு அருகில் இருக்கும் நல்ல விளை நிலங்களில் கட்டிடங்கள் கட்டி, விளை நில அளவைக் குறைக்கின்றனர். சிமிண்டில் பற்றாக்குறை இருப்பதால் செங்கலின் தேவை கூடுகின்றது. செங்கல் செய்ய நல்ல வளமான மேல் மண்ணைப் பயன்படுத்துவதால் நிலத்தின் வளம் குறைந்து உற்பத்தி குறைகின்றது.

இயல்பை ஒட்டியும் உற்பத்தி முறை அமையும். (3) பண்ணையின் அளவைக் கவனிக்க வேண்டும். (4) அறிவியல் முன்னேற்றத்திற்கும் பின்பற்றும் முறைக்கும் தொடர்பு இருக்கின்றது. (5) இரண்டு முறைகளையும் ஒரு நாட்டில் பின்பற்றலாம். ஒன்றுக்கு ஒன்று துணையாக அமையும்.

IV பசுவியல் முறை பின்பற்றும் முறை